Parlamentul European
2024-2029

Comisia pentru afaceri economice și monetare

2025/2208(INI)

19.2.2026

PROIECT DE RAPORT

referitor la activele digitale – dificultăți pentru competitivitatea și integritatea sistemului financiar al Uniunii Europene
(2025/2208(INI))

Comisia pentru afaceri economice și monetare

Raportor: Johan Van Overtveldt

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN 3

EXPUNERE DE MOTIVE 8

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la activele digitale – dificultăți pentru competitivitatea și integritatea sistemului financiar al Uniunii Europene

(2025/2208(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere evaluarea stabilității financiare a Băncii Centrale Europene (BCE) din noiembrie 2025,

– având în vedere recomandarea Comitetului european pentru risc sistemic (CERS) din 25 septembrie 2025 privind sistemele cu multipli emitenți de monede digitale stabile situați în țări terțe,

– având în vedere raportul CERS din octombrie 2025 intitulat „Crypto-assets and decentralised finance – Report on stablecoins, crypto-investment products and multi-function groups” (Criptoactivele și finanțarea descentralizată – Raport privind criptomonedele stabile, produsele de investiții în criptoactive și grupurile multifuncționale),

– având în vedere raportul Autorității Bancare Europene (ABE) din decembrie 2024 intitulat „Report on tokenised deposits” (Raport privind depozitele tokenizate),

– având în vedere publicația „Finance & Development” a Fondului Monetar Internațional, volumul 62, numărul 3, din septembrie 2025, intitulată „Stablecoins and the future of finance” (Criptomonedele stabile și viitorul finanțelor),

– având în vedere raportul Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare din noiembrie 2025 intitulat „Tokenization of financial assets” (Tokenizarea activelor financiare),

– având în vedere raportul economic anual al Băncii Reglementelor Internaționale (BRI) din iunie 2025,

– având în vedere raportul Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) din 22 octombrie 2024 intitulat „G20 crypto-asset policy implementation roadmap” (Foaia de parcurs a G20 pentru punerea în aplicare a politicii privind criptoactivele”,

– având în vedere raportul CSF din 22 octombrie 2024 intitulat „The financial stability implications of tokenisation” (Implicațiile tokenizării asupra stabilității financiare),

– având în vedere documentul de consultare al Băncii Angliei din 10 noiembrie 2025 intitulat „Proposed regulatory regime for sterling-denominated systemic stablecoins” (Propunere de regim de reglementare pentru criptomonedele stabile sistemice denominate în lire sterline),

– având în vedere nota de informare a Unității pentru controlul guvernanței economice și al UEM din noiembrie 2025 intitulată „Digital assets: EU regulatory framework, market

uptake, risks and challenges” (Activele digitale: cadrul de reglementare al UE, adoptarea de către piață, riscuri și provocări),

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A10-0000/2026),

A. întrucât, potrivit sondajului BCE din noiembrie 2024 privind așteptările consumatorilor, în medie 9,7 % dintre respondenții la sondaj sau cineva din propria gospodărie deținea criptoactive, din care 54 % cu o valoare mai mică de 1 000 EUR, iar 91 % cu o valoare mai mică de 20 000 EUR;

B. întrucât capitalizarea de piață globală totală a criptoactivelor se ridica la 2,03 mii de miliarde EUR la 10 februarie 2026, cu o cotă de piață de 12,9 % pentru criptomonedele stabile, adică 261 de miliarde EUR, conform surselor de date private;

C. întrucât activele tokenizate au reprezentat aproximativ 1 % din activele digitale la nivel mondial în februarie 2026, o pondere în creștere rapidă, conform surselor de date private nearmonizate;

D. întrucât, în 2025, forța de muncă în domeniul criptoactivelor la nivel mondial era de peste 1,6 milioane de profesioniști, din care UE deține o pondere mare, dar în scădere, conform surselor de date private;

E. întrucât articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/858[1] definește „tehnologia registrelor distribuite” sau „DLT” ca fiind „o tehnologie care permite operarea și utilizarea de registre distribuite”; întrucât articolul 2 alineatul (2) definește „registrul distribuit” ca fiind „un registru de informații care ține evidența tranzacțiilor și care este partajat între un set de noduri ale rețelei DLT și sincronizat între acestea, prin utilizarea unui mecanism de consens”;

F. întrucât Regulamentul (UE) 2023/1114 privind piețele criptoactivelor[2] (Regulamentul MiCA) stabilește un cadru armonizat în UE pentru criptoactive, făcând distincție între trei categorii principale, și anume tokenurile asimilate monedelor electronice, care urmăresc să își stabilizeze valoarea prin raportarea la o singură monedă oficială, tokenurile raportate la active, care vizează menținerea unei valori stabile prin raportarea la o altă valoare sau la un alt drept sau la o combinație a acestora, inclusiv una sau mai multe monede oficiale, și alte criptoactive, și anume o reprezentare digitală a unei valori sau a unui drept care poate fi transferat și stocat electronic utilizând un registru distribuit sau o tehnologie similară, și care nu se încadrează în celelalte categorii;

[1] Regulamentul (UE) 2022/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind un regim-pilot pentru infrastructurile pieței bazate pe tehnologia registrelor distribuite, precum și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 909/2014 și a Directivei 2014/65/UE (JO L 151, 2.6.2022, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/858/oj).
[2] Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 (JO L 150, 9.6.2023, p. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj).

G. întrucât Regulamentul MiCA exclude din domeniul său de aplicare, în temeiul articolului 2 alineatul (4), criptoactivele care se califică drept instrumente financiare, depozite, fonduri, securitizări, produse de asigurare sau de pensii în temeiul legislației actuale a UE, asigurându-se astfel că aceste criptoactive fac în continuare obiectul cadrelor legislative sectoriale relevante și reflectând modelul de supraveghere bazat pe produse al legislației UE privind serviciile financiare;

H. întrucât abordarea reglementară din Statele Unite este în curs de elaborare, iar factorii de decizie politică și autoritățile de reglementare din SUA se referă, în general, la „active digitale”, înțelese în mod obișnuit ca incluzând reprezentări digitale criptografice ale valorii sau ale drepturilor garantate într-un registru distribuit, printre care criptomonede, criptomonede stabile și anumite instrumente tokenizate,

Prezentare generală

1. sprijină obiectivul pe termen lung al unei abordări la nivelul întregului sistem, bazate pe activități și neutre din punct de vedere tehnologic pentru cadrul de reglementare al UE pentru servicii financiare;

2. insistă că apariția de noi tehnologii prezintă noi provocări pentru cadrul de reglementare și de supraveghere;

3. subliniază capacitățile potențiale de inovare și conectivitate ale registrelor distribuite securizate criptografic și ale tehnologiilor similare pentru infrastructura serviciilor financiare, atât în cadrul UE, cât și pentru rolul UE la nivel mondial;

Criptoactive

4. subliniază importanța consolidării capacităților în materie de date, în special în ceea ce privește efectul de levier în sectorul criptoactivelor și interconexiunile cu sectorul instituțiilor financiare nebancare;

5. invită ABE, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale, autoritățile naționale competente, BCE și CERS să consolideze dialogul în materie de supraveghere privind grupurile multifuncționale semnificative; subliniază necesitatea de a armoniza cadrul de politică al Regulamentului MiCA pentru grupurile multifuncționale semnificative nebancare;

6. regretă rolul pe care îl joacă criptoactivele în eludarea reglementărilor și a sancțiunilor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului; subliniază importanța găsirii unui echilibru mai bun între confidențialitate și transparență în ceea ce privește standardele de cunoaștere a clientelei și monitorizarea plăților;

Tokenizare

7. ia act de faptul că considerentul 3 din Regulamentul (UE) 2022/858 definește „tokenizarea” instrumentelor financiare ca fiind reprezentarea digitală a instrumentelor financiare pe registre distribuite sau emiterea de clase de active tradiționale în formă tokenizată pentru a permite emiterea, stocarea și transferul lor cu ajutorul unui registru distribuit;

8. salută beneficiile potențiale ale tokenizării pentru tranzacționarea activelor financiare, de exemplu o mai bună eficiență și transparență, și remarcă, totodată, că ar trebui monitorizate vulnerabilitățile sale; sprijină BRI în ceea ce privește colaborarea transfrontalieră în materie de plăți;

9. ia act de discuțiile în curs referitoare la regimul-pilot privind DLT;

Criptomonede stabile

10. ia act de faptul că, în temeiul cadrului juridic al Regulamentului MiCA, criptomonedele stabile se pot încadra în două categorii, și anume tokenuri raportate la active și tokenuri asimilate monedelor electronice;

11. ia act de faptul că criptomonedele stabile reprezintă o formă de a crea bani privați și că funcția lor economică prezintă asemănări cu cursurile de schimb fixe, cu fondurile pieței monetare și cu băncile de tip *narrow banks*; subliniază, cu toate acestea, că Regulamentul MiCA interzice emitenților de tokenuri asimilate monedelor electronice și furnizorilor de servicii de criptoactive să acorde, direct sau indirect, dobânzi în legătură cu tokenurile asimilate monedelor electronice și că criptomonedele stabile nu au acces direct la băncile centrale și nu fac obiectul garantării depozitelor publice; ia act de riscul de devalorizare a criptomonedelor stabile;

12. recunoaște lipsa securității juridice în legislația UE în ceea ce privește posibilitatea emisiunilor multiple de criptomonede stabile de către o entitate din UE și una din afara UE, în cazul în care criptomonedele stabile digitale emise de ambele entități sunt pe deplin fungibile și nu pot fi diferențiate; invită Comisia să prezinte de urgență o propunere legislativă cu privire la această chestiune pentru a asigura securitatea juridică și pentru a oferi garanții prudențiale solide, mecanisme solide de cooperare și protocoale consolidate de gestionare a crizelor;

Alte aspecte

13. subliniază că interoperabilitatea este esențială în finanțele digitale, necesitând, de exemplu, identitate portabilă și acreditări verificabile ca elemente care favorizează infrastructura pieței interconectate; subliniază că abordările de tip identificator al entității juridice/identificator al entității juridice verificabil ar trebui evaluate ca instrumente la nivel de infrastructură;

14. ia act de discuțiile în curs privind moneda euro digitală;

15. regretă dependența UE de furnizorii de servicii din afara UE pentru infrastructura DLT; subliniază că abordarea activelor digitale de către administrația SUA ar trebui monitorizată cu prudență;

16. ia act de discuțiile în curs referitoare la supravegherea furnizorilor de servicii de criptoactive;

°

° °

17. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

Acest raport analizează efectele apariției activelor digitale asupra sectorului serviciilor financiare și ce înseamnă acest lucru pentru cadrul de reglementare. Activele digitale se referă, în general, la orice reprezentare digitală a valorii care este înregistrată într-un registru distribuit securizat criptografic.

Câteva principii sunt utile ca punct de plecare. Obiectivul ar trebui să fie o abordare la nivelul întregului sistem, bazată pe activități și neutră din punct de vedere tehnologic. Deși registrele distribuite pot reforma infrastructura financiară, acestea nu modifică nicio funcție economică în sine, cum ar fi tranzacționarea, compensarea și decontarea. Noile tehnologii vin întotdeauna cu noi provocări. Cadrul de reglementare poate fi cu greu numit neutru din punct de vedere tehnologic pentru toate evoluțiile viitoare și trebuie să se adapteze la realitățile în schimbare. Acesta trebuie să găsească un echilibru între stimularea inovării și evitarea unei marje prea mari pentru arbitrajul de reglementare.

În Regulamentul (UE) 2023/1114 privind piețele criptoactivelor (Regulamentul MiCA), UE a adoptat o legislație care formează un cadru pentru criptoactive. Criptoactivele care se califică drept instrumente financiare în temeiul legislației UE în vigoare fac în continuare obiectul cadrelor legislative sectoriale relevante.

Pe de o parte, încă există mai multe riscuri pentru sectorul activelor digitale. Din punct de vedere macroprudențial, trebuie consolidate capacitățile în materie de date pentru a înțelege mai bine riscurile financiare și interconectivitatea cu alte părți ale serviciilor financiare. Grupurile multifuncționale care creează legături între diferite tipuri de criptoactive ar trebui să facă obiectul unui control. De asemenea, criptoactivele sunt încă mult prea des utilizate pentru a eluda reglementările și sancțiunile în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Un aspect al criptomonedelor stabile care are nevoie de claritate juridică este cel al emisiunilor multiple, care a fost luat în considerare numai după adoptarea Regulamentului MiCA.

Pe de altă parte, printre beneficiile utilizării registrelor distribuite în sectorul serviciilor financiare s-ar putea număra creșterea eficienței și îmbunătățirea conectivității. Și tokenizarea permite utilizarea tehnologiei registrelor distribuite pentru activele financiare existente, având potențialul de a reduce costurile și de a îmbunătăți transparența. Vor mai fi necesare multe încercări pentru a descoperi beneficiile, iar vulnerabilitățile vor trebui monitorizate.

Viitorul finanțelor digitale nu se conturează însă numai în Europa, fiind absolut necesar ca Europa să participe la discuția mondială. Discuțiile despre cooperare, standarde, interconectare, echivalențe și cerințe de reglementare vor fi necesare atât în ceea ce privește gestionarea riscurilor, cât și în ceea ce privește transformarea infrastructurii financiare.